

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे
॥ वेणुगीतम् ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ वेणुगीतम् ॥

श्रीशुक उवाच

इत्थं शरत्स्वच्छजलं पद्माकरसुगन्धिना।
न्यविशद् वायुना वातं सगोगोपालकोऽच्युतः ॥ 1 ॥

कुसुमितवनराजिशुष्मिभृङ्ग -
द्विजकुलघुष्टसरःसरिन्महीध्रम्।
मधुपतिरवगाह्य चारयन् गाः
सहपशुपालबलश्चुकूज वेणुम् ॥ 2 ॥

तद् ब्रजस्त्रिय आश्रुत्य वेणुगीतं स्मरोदयम्।
काश्चित् परोक्षं कृष्णस्य स्वसखीभ्योऽन्ववर्णयन् ॥ 3 ॥

तद् वर्णयितुमारब्धाः स्मरन्त्यः कृष्णचेष्टितम्।
नाशकन् स्मरवेगेन विक्षिप्तमनसो नृप ॥ 4 ॥

बर्हापीडं नटवरवपुः कर्णयोः कर्णिकारं
बिभ्रद् वासः कनककपिशं वैजयन्तीं च मालाम्।
रन्ध्रान् वेणोरधरसुधया पूरयन् गोपवृन्दै -
वृन्दारण्यं स्वपदरमणं प्राविशद् गीतकीर्तिः ॥ 5 ॥

इति वेणुरवं राजन् सर्वभूतमनोहरम्।
श्रुत्वा ब्रजस्त्रियः सर्वा वर्णयन्त्योऽभिरेभिरे ॥ 6 ॥

श्रीगोप्य ऊचुः
अक्षण्वतां फलमिदं न परं विदामः

सख्यः पशूननु विवेशयतोर्वयस्यैः।
 वक्त्रं ब्रजेशसुतयोरनुवेणु जुष्टं
 यैर्वा निपीतमनुरक्तकटाक्षमोक्षम् ॥ 7 ॥

चूतप्रवालबर्हस्तबकोत्पलाब्ज -
 मालानुपृक्तपरिधानविचित्रवेषौ।
 मध्ये विरेजतुरलं पशुपालगोष्ठ्यां
 रङ्गे यथा नटवरौ क्व च गायमानौ ॥ 8 ॥

गोप्यः किमाचरदयं कुशलं स्म वेणु -
 दामोदराधरसुधामपि गोपिकानाम्।
 भुङ्क्ते स्वयं यदवशिष्टरसं हृदिन्यो
 हृष्यत्वचोऽश्रुमुमुचुस्तरवो यथाऽऽर्याः ॥ 9 ॥

वृन्दावनं सखि भुवो वितनोति कीर्तिं
 यद् देवकीसुतपदाम्बुजलब्धलक्ष्मि।
 गोविन्दवेणुमनुमत्तमयूरनृत्यं
 प्रेक्ष्याद्रिसान्वपरतान्यसमस्तसत्त्वम् ॥ 10 ॥

धन्याः स्म मूढमतयोऽपि हरिण्य एता
 या नन्दनन्दनमुपात्तविचित्रवेषम्।
 आकर्ण्य वेणुरणितं सहकृष्णसाराः
 पूजां दधुर्विरचितां प्रणयावलोकैः ॥ 11 ॥

कृष्णं निरीक्ष्य वनितोत्सवरूपशीलं
 श्रुत्वा च तत्क्वणितवेणुविचित्रगीतम्।
 देव्यो विमानगतयः स्मरनुन्नसारा
 भ्रश्यत्प्रसूनकबरा मुमुहुर्विनीव्यः ॥ 12 ॥

गावश्च कृष्णमुखनिर्गतवेणुगीत -
 पीयूषमुत्तभितकर्णपुटैः पिबन्त्यः।
 शावाः स्रुतस्तनपयःकवलाः स्म तस्थु -
 गोविन्दमात्मनि दृशाश्रुकलाः स्पृशन्त्यः ॥ 13 ॥

प्रायो बताम्ब विहगा मुनयो वनेऽस्मिन्
 कृष्णोक्षितं तदुदितं कलवेणुगीतम्।
 आरुह्य ये द्रुमभुजान् रुचिरप्रवालान्
 शृण्वन्त्यमीलितदृशो विगतान्यवाचः ॥ 14 ॥

नद्यस्तदा तदुपधार्य मुकुन्दगीतम्
 आवर्तलक्षितमनोभवभग्नवेगाः।
 आलिङ्गनस्थगितमूर्मिभुजैर्मुखारे -
 गृह्णन्ति पादयुगलं कमलोपहाराः ॥ 15 ॥

दृष्ट्वाऽऽतपे ब्रजपशून् सह रामगोपैः
 सञ्चारयन्तमनुवेणुमुदीरयन्तम्।
 प्रेमप्रवृद्ध उदितः कुसुमावलीभिः
 सख्युर्व्यधात् स्ववपुषाम्बुद आतपत्रम् ॥ 16 ॥

पूर्णाः पुलिन्द्य उरुगायपदाब्जराग -
 श्रीकुङ्कुमेन दयितास्तनमण्डितेन।
 तद्दर्शनस्मररुजस्तृणरूषितेन
 लिम्पन्त्य आननकुचेषु जहुस्तदाधिम् ॥ 17 ॥

हन्तायमद्रिरबला हरिदासवर्यो
 यद् रामकृष्णचरणस्पर्शप्रमोदः।
 मानं तनोति सहगोगणयोस्तयोर्यत्
 पानीयसूयवसकन्दरकन्दमूलैः ॥ 18 ॥

गा गोपकैरनुवनं नयतोरुदार -

वेणुस्वनैः कल्पदैस्तनुभृत्सु सख्यः।

अस्पन्दनं गतिमतां पुलकस्तरूणां

निर्योगपाशकृतलक्षणयोर्विचित्रम् ॥ 19 ॥

एवंविधा भगवतो या वृन्दावनचारिणः।

वर्णयन्त्यो मिथो गोप्यः क्रीडास्तन्मयतां ययुः ॥ 20 ॥

॥ इति वेणुगीतं समाप्तम् ॥